

Dosarul nr. 2ra-827/20

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud.S.Slobodzean)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A.Danilov, O.Cojocaru, A.Pahopol)

ÎNCHEIERE

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Sevastian Bulat,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Sevastian
Bulat împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Luprom” cu privire la anularea
ordinului de concediere, restabilirea în funcție, achitarea salariului pentru absența
forțată de la muncă și compensarea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 4 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 8 februarie 2019 Sevastian Bulat a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Luprom” cu privire la
anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, achitarea salariului pentru
absența forțată de la muncă și compensarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 14 ianuarie 2019, prin ordinul nr. 96 a fost
angajat la Societatea cu Răspundere Limitată „Luprom” în calitate de controlor de
calitate pe un termen de 3 luni cu salariul lunar de 6 500 de lei net.

Prin ordinul nr.50 din 6 februarie 2019 a fost concediat în baza art.86 alin. (1)
lit. a) Codul muncii.

A menționat că nu este de acord cu ordinul de concediere, deoarece,
conducerea societății a emis ordinul în lipsa unui temei legal.

A relatat că pe perioada activității a avut atât un comportament decent, cât și
satisfăcător și a muncit respectând obligațiile de serviciu. Nu a avut careva
sanțiuni disciplinare, obiecții și nu i-au fost aduse plângeri asupra lucrului prestat.

A considerat că prin emiterea ordinului de concediere îi sunt lezate drepturile
de salariat și a fost afectat de această situație.

A solicitat Sevastian Bulat admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 50 din 6 februarie 2019, restabilirea în funcția de controlor de calitate, achitarea salariului pentru absență forțată de la lucru și compensarea prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 31 iulie 2019 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 4 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Sevastian Bulat și s-a menținut hotărârea din 31 iulie 2019 a Judecătorei Strășeni, sediul Central.

În favoarea acestei soluții instanțele ierarhic inferioare au reținut că, Sevastian Bulat a fost angajat prin cumul la Societatea cu Răspundere Limitată „Luprom” în baza ordinului nr. 96 din 14 ianuarie 2019 în funcția de controlor de calitate, pentru o perioadă de probă de trei luni. Până la expirarea termenului de trei luni, prin ordinul nr. 50 din 6 februarie 2019, Sevastian Bulat a fost concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. a) Codul muncii, cu încetarea contractului individual de muncă.

Astfel instanțele ierarhic inferioare și-au bazat concluzia pe prevederile art. 63 alin. (2) Codul muncii, potrivit căruia în cazul în care rezultatul perioadei de probă este nesatisfăcător, acest lucru se constată în ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) cu privire la concedierea salariatului, ce se emite de către angajator până la expirarea perioadei de probă, fără plata indemnizației de eliberare din serviciu. Angajatorul nu are obligația să motiveze decizia privind rezultatul nesatisfăcător al perioadei de probă. Salariatul are dreptul să atace concedierea în instanța de judecată.

La data de 1 aprilie 2020, Sevastian Bulat a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de recurs, completată prin cererea din 16 iulie 2020 împotriva deciziei din 4 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, iar aprecierea probelor a fost una arbitrară.

A menționat că contractul individual de muncă este unul nedeterminat. Prin încheierea contractului de muncă a fost asigurat că, în cazul executării, fără abateri a obligațiilor de serviciu, inclusiv în cazul susținerii perioadei de probă, îi va fi garantat loc de muncă stabil pe un termen nedeterminat.

A relevat că în ordinul de concediere lipsește actul de constatare cu privire la rezultatul nesatisfăcător al perioadei de probă instituit în privința sa.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare neîntemeiat au respins acțiunea, nu au verificat obiectiv, multilateral și complet circumstanțele și raporturile juridice descrise fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate.

A solicitat Sevastian Bulat admiterea cererii de recurs, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Examinând admisibilitatea recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii

acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 20 iulie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatei copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Însă, Societatea cu Răspundere Limitată „Luprom” nu a depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Sevastian Bulat.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Sevastian Bulat în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 4 februarie 2020, care a fost expediată în adresa participanților la proces prin intermediul oficiului poștal la data de 5 martie 2020 (f.d.113). Astfel, calea de atac în ordine de recurs demarată la data de 1 aprilie 2020 de către Sevastian Bulat, este în interiorul termenului legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Sevastian Bulat, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de Sevastian Bulat în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei Curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate de Sevastian Bulat nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul său cu soluția dată de instanța de apel, iar criticile invocate în recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Sevastian Bulat.

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil și consideră că, recursul declarat de Sevastian Bulat, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În temeiul art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Sevastian Bulat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu